

[Henning Philipsen.]

serviceopgaver, som lønmodtagere og virksomheder har krav på at få herfra. Det er altså noget af det, vi gerne vil se på i udvalget.

Men må jeg rejse et spørgsmål yderligere, og det vil jeg godt bede arbejdsministeren svare på, hvis han har mulighed for det? Under det, der hedder § 23 b, siger man ganske klart, at agter en arbejdsgiver at foretage afskedigelser, der er omfattet af § 23 a, skal han så tidligt som muligt indlede forhandlinger med lønmodtagerne på virksomheden eller disses repræsentanter, såfremt sådanne er valgt eller udpeget. Det er jo intet besvær, dér hvor man har overenskomst, og dér hvor der er faglige tillidsfolk, hvor der er faglige tillidsmænd. Men vi kender jo adskillige virksomheder i dette land, hvor der ikke er valgt faglige tillidsmænd, hvor virksomhederne f. eks. ikke engang er medlemmer af en arbejdsgiverorganisation. Det, jeg derfor godt ville spørge arbejdsministeren om, er: ville det ikke være rimeligt i den lovgivning, som vi nu skal til at prøve på at se på i udvalget, at bestemme, at på de virksomheder, hvor der ikke er valgte tillidsrepræsentanter, vil de repræsentanter, som der tales om i lovforslaget, få den samme beskyttelse og den samme sikkerhed, som i øvrigt ydes tillidsmændene i forbindelse med de kollektive overenskomster?

Ellers er der jo ikke så forfærdelig meget ved, at man giver dem en forhandlingsret, som i givet fald kan betyde deres ikke bare økonomiske, men også menneskelige ruin. Det tror jeg heller ikke er arbejdsministerens hensigt, men jeg synes bare, det ville være rimeligt, om vi tog en forhandling herom.

Som helhed vil jeg sige, hvis jeg nu skulle være meget grov, men det skal jeg lade være med at være, at jeg har nærmest indtryk af, at dette er fup fra EF. Jeg siger det ikke, fordi vi er modstandere af EF, men vi har et ganske klart indtryk af, at hver eneste arbejdsgiver i dette land ganske enkelt vil kunne omgå denne lovs bestemmelser ved lige at lægge sig under de minimumssatser, man her har fastsat. Så har det i og for sig ingen virkning, og derfor burde det være udformet på en anden måde. Men lad os se på det i udvalget.

Vi kan ikke sige, at vi vil være særdeles positive, men i det omfang, vi har en mulighed for at forbedre lovforslaget, vil vi naturligvis gøre det, det er klart.

Ninn-Hansen (KF):

Ja, man skal jo ikke foregribe noget, og vi har en udvalgsbehandling foran os både med dette lovforslag og med andre lovforslag. Det er jo meget svært på forhånd at sige, hvad der kan blive vedtaget her i tinget, inden udvalgsbehandlingen har fundet sted. Derfor skal jeg heller ikke i almindelighed foregribe resultaterne, men i dette tilfælde er der dog meget, der tyder på, at ministeren kan få den del af lovforslaget igennem, der vedrører EF-Rådets direktiv, kan få tilslutning til det både fra tilhængere af EF og så sandelig da vist også fra modstandere af EF. De vil gennemgående synes, at det er noget fornuftigt, ministeren her har foreslået.

Derimod er der jo allerede faldet så mange udtalelser imod de videregående forslag, ministeren er kommet med, at det er ganske overflødig for mig at komme nærmere ind på dem. Så kan man selvfølgelig stille spørgsmålet, hvorfor ministeren så skriver disse ting, for det må vel være sådan, at ministeren, der er en meget kyndig parlamentariker, kunne have på fornemmelsen, at der kunne være et flertal, der mente noget andet. Det skal jeg ikke gå nærmere ind på, men der sker jo selvfølgelig ikke meget ved, at ministeren har skrevet nogle bestemmelser. Så kan vi se, hvordan de ser ud, og så fjerne dem, og så er vi jo lige gode venner af den grund, og det er jo antagelig det, der vil ske i denne sag.

Der er jo også en yderst saglig begrundelse, som det også er blevet nævnt, for at fjerne disse tillæg, som ministeren er kommet med. Ministeren kender jo, ikke mindst fra sin tid som handelsminister, erhvervslivets vilkår og ved, at hvis man sådan vil strø noget ekstra ud, som det her er tilfældet, så er der nogle, der skal betale for det. Det kan være virksomhederne, hvis de kan klare sig efter de gennemførte afskedigelser, eller det kan være kreditorerne; begge dele er galt. Det er jo betalingssiden af forslag af denne karakter, vi selvfølgelig også må være opmærksom på.

Det konservative folkeparti kan altså anbefale forslaget, frigjort for dette ekstra strøsuksker, og på den måde kan vi vel gennem hurtig udvalgsbehandling blive færdig med denne sag.

Ritta Ahm (KrF):

Vi vil gerne være med til at sikre lønmodtagerne bedre vilkår i forbindelse med kollektive afskedigelser inden for de virksomheder, der er